

Nizar Kabbani'nin bu şiirini bilenler vardır, belki diğerlerine göre daha az hatırlandığından grupta da paylaşayım istedim, Kabbani kendi yurdunun hikayesini bu kadar çıplak anlatırken bu coğrafyanın yurtsuz garipleri şahsında insanlığın mazlumlarına kurşun gibi ağır bir hikaye bırakmış, hiç kurumayan yara misali hafızadan silinmiyor, insan haklarından okulu mütemadiyen uzattık galiba..

Yorgun Oğlu Argın Niçin İnsan Haklarından Sınıfta Kaldı?

(Nizar Kabbânî)

I

Yurtları yok yurttaşlar

Kuşlar gibi kovuldular zamanın haritalarına

Belgesiz yolcular

Kefensiz ölümler

Biz çağın fahişeleri

Her yönetici satar bizi

Bedelimize el koyar!

Sarayın cariyeleriyiz biz

Gönderirler bizi bir odadan öbürüne

Bir pençeden öbür pençeye

Bir öldürücüden bir pençeye

Bir puttan öbür puta

Her gece köpekler gibi bağlanırsınız

Aden'den Tanca'ya

Tanca'dan Aden'e

Bizi kabul edecek bir kabile ararız

Bizi benimseyecek bir âile ararız

Biz örtecek bir örtü ararız

Bir durak..

Çevremizde oğullarımız

Sırtlarını dönmüşler, kurumuşlar

Eski sözlüklerde araya araya

Parlak bir cenneti

Büyük büyük bir yalanı

Yurt denilen...

II

Gözyaşı şehirlerinin yurttaşlarıyız biz

Kerbela kanından yapılmış kahvemiz

Kerbela etinden karılmış buğdayımız

Yiyeceğimiz içeceğimiz

Âdetlerimiz bayraklarımız

Oruçlarımız namazlarımız

Çiçeklerimiz kabirlerimiz

Kerbela damgasıyla damgalanmış kabirlerimiz..

Bizi tanıyan kimse yok bu çölde

Ne bir hurma ne bir deve

Ne bir direk ne bir taş

Ne Hind var ne Afra

Evrakımız kuşkulu

Efkârımız garip

Tanımaz bizi petrol içenler

Gözyaşı ve acı içenler..

III

Tutuklular

Yöneticilerimizin yazdığı nassın içinde

Tutuklular

Önderimizi yorumladığı dinin içinde

Tutuklular

Hüznün içinde ne tatlıdır hüznlerimiz

Gözetim altındayız kahvede, evde

Analarımızın karınlarında

Ne zaman nereye baksak buluruz gizli ajanı

Kahvelerimizden içer

Yatağımızda uyur

Evrakımızda araştırma yapar

Burnumuzdan girer

Öksürüğümüzden çıkar

Dilimiz kesik

Başımız kesik

Ekmeğimiz korkuya ve gözyaşına bulaşık

Koruyucuların koruyucusuna yakarırsak

Derler ki bize: Yasak..

Göğün Rabbine yakarırsak

Derler ki bize: Yasak

Fısıldasak:

Ey Allah'ın Rasûlü, yardım et bize

Geri dönüşü olmayan bir vize verdiler bize

Darağacına çekilmeden az önce

Son şiiri yazmak için

Son vasiyeti yazmak için

Bir kalem istesek

Konuyu değiştiriverirler...

IV

Ey zorbalık duvarında ipe çekilen yurdum

Ey cehenneme doğru koşan ateş topu

Mudar'dan kimse yok..

Sakifoğullarından da

TükeniŒe boğulan bu yurda

Kanından bir kadeh sunacak

Yahut Œerefli sidiğinden!!

Kimsecik yok..

Bu yıpranmış abanın üstünde sana bir palto

Bir Œapka armağan edecek kimse yok

Ey sonbahar otları gibi ezilen yurdum..

Yerimizden ağaçlar gibi sökülmüşüz biz

Sürülmüşüz umutlarımızdan, anılarımızdan

Gözlerimiz korkar olmuş kipriklerimizden

Dudaklarımız korkar olmuş seslerimizden

Yöneticilerimiz damarlarında mavi kan akar tanrılar

Hicaz'ın efendileri tanımıyor bizi

Çölün serserileri de

Ebu't-Tıyb konuk etmiyor bizi

Ebu'l-Atahiye de

Biz gülssek Ali'ye

Öldürüyor bizi Muaviye

V

Zahmet rıhtımlarından göçenleriz biz

Kimse istemiyor bizi

Beyrut denizinden Arap denizine dek

Ne Fâtımîler, ne Karmatîler

Ne Memlûkler, ne Bermekîler

Ne şeytanlar, ne melekler

Kimse istemiyor bizi

Petrolün kadınla

Ülkelerin dolarla, geleneğin kilimle

Tarihin parayla, insanın altınla

Takas edildiği şehirlerde

Halkı kereste talaşı yerken hem de!!

Kimse istemiyor bizi

Müteahhitlerin, karaborsacıların şehirlerinde

İthalatçıların, ihracatçıların

İktidar çizmesini parlatanların

Resmî politika aydınlarının

Kıralık şairlerin

Krallara badem ve elma soyanların

Yatağına gelen prenlere

Kadınların en güzelini sunanların

Şehvet sarayında görevlilerin

Palyaçoların, iğdiş edilmişlerin

Kimse okumuyor bizi

Her yıl milyonlarca kitabın boğazlandığı

Tuz şehirlerinde

Kimse okumuyor bizi

Devlet sansürcüsünün

Edebiyat papazı olduğu

Şehirlerde..

VI

Hüzün gemisindeki yolcularız biz

Şefimiz lejyoner

Şeyhimiz korsan

Kafeslere tıkmış sıçanlarız

Bizi kabul edecek liman yok

Bizi kabul edecek meyhane yok

Bizi kabul edecek kadın yok

Taşıdığımız belgelerin hepsini

Hazırlayan şeytan

Yazdığımız kitapların hiçbirinden

Hoşlanmıyor sultan..

Zamanın ve mekânın dışına yolcuyuz

Paralarını yitirmiş

Mallarını yitirmiş, oğullarını yitirmiş

Adlarını yitirmiş, zürriyetlerini yitirmiş

Güven duygularını yitirmiş yolcularız..

Haşimoğulları tanımıyor bizi, Kahtanoğulları da

Rabioğulları da, Şeybanoğulları da

Lenin'in oğulları da tanımıyor bizi

Reagan'in oğulları da.

Ey yurdum, özgürlüğünden olmuş kuşlar hariç

Bütün kuşların menzili var

Yurtlarının dışında ölecek onlar...

Cenevre, Kasım 1985

Nizar Kabbani, Gazaba Uğramış Şiirler ve Diğerleri, çev. İbrahim Demirci ve Turan Koç, 2. bs., İz Yayınları, s. 58-63.

<http://yevmuncedid.blogspot.com.tr/2016/12/yorgun-oglu-argn-nicin-insan-haklarindan.html>